

Veškeré dispoice o tomto bytu ať majitelem domu, ať úřadem v mezidobí učiněné nemají právního účinku, neruší ani nájem dosavadního nájemníka ani platnost opatření zajišťovacího, ani nezakládají volnost majitele domu nakládati se zajištěným bytem.

Názor stížnosti, že prohlášením příkazaného nájemce, že byt přijímá, zajištění jeho bylo realizováno a že následujícím vzdáním se bytu nastala volnost majitele domu nakládati se zajištěným bytem, nemá opory v zákoně, zajištění prvé trvá, dokud je úřad nezruší nebo dokud nenastane případ zaniknutí dle § 13 odst. 3 zák. Příklad ten však nenastal, poněvadž ve smyslu § 13, odst. 1, posl. věty zajištění ještě nezačalo působiti.

Také námitka, že nebylo předpokladů pro nové zajišťovací opatření, není odůvodněna, poněvadž předpoklady zákonem žádané dle spisů dosud trvají, zejména byt dosavadním nájemníkem profesorem R. nebyl ani vypovězen ni vyprázdněn.

Stížnost jest tudíž neodůvodněna, byla proto zamítnuta.

Č. 4857.

Administrativní řízení: * Odvolací stolice není oprávněna odmítnouti rekurs legitimované strany, jež dle obsahu rekursu jako rekurent vystupuje, jen proto, že rekurs je podepsán jen stranou jinou.

(Nález ze dne 1. července 1925 č. 8082).

Věc: Kateřina W. ve V. proti ministerstvu vnitra (odb. rada Dr. Student) stran odmítnutí stížnosti.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem ze 16. srpna 1921 rozhodla osp v Brně na základě § 20 vl. nař. z 30. října 1920 č. 592 Sb., že v sčítacím popisném archu zanést jest jako národnost Kateřiny W. ve V. a jejích nezletilých dětí — — národnost českou na místo stranou přiznané německé. Rozhodnutím zsp-é v Brně z 21. února 1923 zamítnuto bylo odvolání Kateřiny W. z tohoto výměru podané.

Proti rozhodnutí tomu podán byl rekurs obsahující na počátku označení »W. Katharina. Rekurs«, presentující se podle svého obsahu jako odvolací podání Kateřiny W., končící petitem, aby uznána byla správnou její dobrovolně podaná přihláška k německé národnosti, a to i ohledně jejích, v podání jmény uvedených dětí; tento rekurs je rukopisně podepsán »Marie W«.

Nař. rozhodnutím zamítlo min. vnitra odvolání Marie W. ohledně národnosti Kateřiny W., protože Marie W. nemá legitimace ke stížnosti.

Do tohoto rozhodnutí, jež doručeno bylo jen Kateřině W., podává tato stížnost, o které nss v souhlase se svým plenárním usnesením z 22. června 1925 č. 581 pres uvažil:

Podle obsahu odvolání podaného z rozhodnutí zsp-é nemůže býti pochybnosti o tom, že jako rekurentka vystoupila Kateřina W. To plyne nejen z označení na záhlaví, ale především z toho, že v podání se praví, že rekurs směřuje do rozhodnutí, jímž byl »můj« rekurs do rozhodnutí první stolice (scilicet rekurs Kateřiny W.) zamítnut, že se

v něm mluví o shora jmenovaných dětech Kateřiny W. jako dětech »m ý c h (rekurentky), a že konečně petit zní, aby uznána byla přihláška »m o j e a m ý c h d ě t í« k německé národnosti. Podpis zní ovšem »Marie W.«

Žal. min. odmítajíc rekurs »Marie W.« pro nedostatek legitimace, vycházel zřejmě z názoru, že za rekurentku okládati jest výhradně tuto z důvodu, že na podání jest podepsána. Názor tento jest nesprávný.

Závěr, že podpis na rekursním podání připojený jest rozhodný pro zodpovědění otázky, kdo jako rekurent v řízení správním vystupuje, je možný jen tenkrát, když obsah podání jej logicky nevyklučuje. V daném případě se však tento závěr ocitá v přímém rozporu s obsahem podání, z něhož jest bez jakýchkoliv pochybností patrné, že náprava proti rozhodnutí zsp-é se domáhala K a t e ř i n a W. Že by se jím kdo jiný (M a r i e W.) pro sebe domáhal výroku nadřízené stolice, pro to neposkytuje obsah podání nijaké opory.

Neměl tedy úřad důvodu, aby beze všeho jinou osobu za rekurenta považoval, a to již proto, že z podpisu na rekursu, bez přesnějšího udání o tom, proč je připojen, nelze za daných okolností usuzovati, že podepsavší si osobuje s á m p r o s e b e, n a m í s t ě v e s p o r u l e g i t i m o v a n é s t r a n y, roli rekurenta. Vždyť je možné, že podepsavší jím chce jen osvědčiti, že vstoupuje do sporu ať právem nebo neprávem — pro svou osobu jako spoluintervenient, nebo že jedná jako zástupce rekurenta.

Lze zajisté přiznati, že rekursní podání tak, jak úřadu bylo učiněno, mohlo mu zavdati příčinu k pochybnostem, které však by se musily stejnou měrou vztahovati na procesní postavení jak K a t e ř i n y, tak M a r i e W. Ale pak bylo povinností úřadu, aby prve než o rekursu rozhodl, postavení to sám šetřením zjistil. To vyžaduje zásada oficiosity řízení správního a zásada o bezforemnosti opravných prostředků v tomto řízení.

Z těchto důvodů jest nař. rozhodnutí vycházející z předpokladu, že odvolání k min. nebylo podáno st-lkou, založeno na mylném právním názoru, pročež je bylo zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 4858.

Stavební právo. — Administrativní řízení: I. * Ke zřízení zdí, kterou se ve spojení se stavbou budovy staveniště ohražuje, jest zapotřebí stavebního povolení. — II. * Právní moc stavebního povolení nestojí v cestě povolení úchylek od schváleného projektu stavebního, ieč že by pravoplatným povolením stavebním bylo rozhodnuto o téže otázce práva sousedského, jež úchytkou jest dotčena. — III. * Ke změně niveau staveniště jest podle stav. řádu pro město Brno potřebí úředního povolení. — IV. To platí při otevřené soustavě stavební též o nezastavitelné části staveniště.

(Nález ze dne 1. července 1925 č. 13147.)

V ě c: Inž. Josef R. v Brně (adv. Dr. Josef Růžička z Brna) proti moravskému zemskému výboru v Brně (zem. rada Dr. Boh. Moučka) o stavební věc.